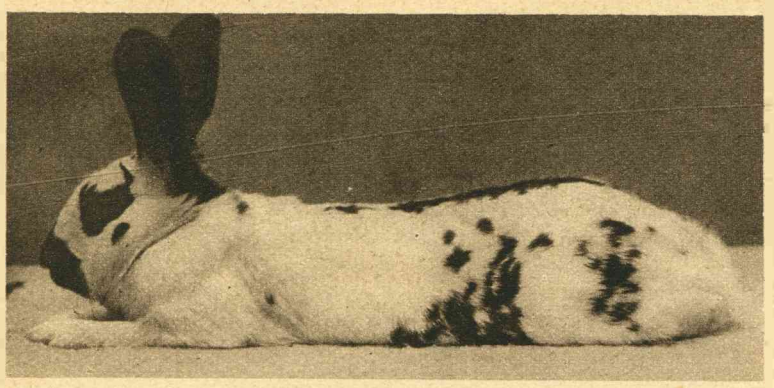

Lotharinger Reuzenkonijn.

Hoe kunnen wij de vleeschschaarschte helpen bestrijden?

"Het konijnenvleesch moet volksvoedsel worden!" Zoo luidde reeds voor tal van jaren het opschrift van een propaganda-geschriftje van onze oostelijke naburen. Van oorlog was nog geen sprake. Vanzelf dus ook niet van vleeschschaarschte. Rund- en varkensvleesch was toen in meer dan voldoenden voorraad aanwezig en aan vleesch- of vetgebrek werd zelfs niet gedacht.

Toch werd toen reeds het groote nut der konijnenteelt ten behoeve der volksvoeding bepleit en daarop niet alleen in engen kring doch in 't openbaar en door middel van geschriften de aandacht gevestigd.

Het konijnenvleesch moet volksvoedsel worden! Dat zij ook thans *onze* leuze. Thans, nu met den dag de groote behoefte aan vleesch in 't algemeen zich meer en meer doet gevoelen en wij, bewoners van het neutrale Nederland, tengevolge van den stijgenden vleeschnood ons een van de onontbeerlijkste levensbehoeften moeten ontzeggen.

Het is van algemeene bekendheid dat onze varkensstapel ontzaglijk is gedund, zoo zelfs, dat het varkensvleesch slechts bij geringk wantum kan worden gedistribueerd en duizenden in den lande van het gebruik gespeend moeten blijven. Wat vroeger voor minderwaardig werd gehouden wordt thans een delicatesse, en waar velen minachtend den neus voor optrokken en dat voor *centen* te verkrijgen was zou thans met guldens worden betaald indien het nog slechts te bekomen ware.

En de tijd dat het vleesch onzer runderen betrekkelijk nog onder ieders bereik lag — het is nog niet lang geleden — is voorbij. Afgezien nog van de huidige stagnatie in de vleeschverkoop.

Tengevolge van het gebrek aan krachtvoeder voor het rundvee was er eene tijdelijke opruiming dier dieren, waardoor de markt zoodanig werd gedrukt dat de prijzen enorm daalden en men daardoor in staat was het zich in behoorlijke hoeveelheid en overeenkomstig zijn financieele draagkracht aan te schaffen. Het was slechts een korte periode, die — we wisten en gevoelden het allen — spoedig zou gevolgd worden door een tijdperk van schaarschte en duurte van het rundvleesch. Dit tijdperk zijn we thans ingetreden. Bijna geen varkensvleesch, rundvleesch tegen hooge prijzen, gebrek aan vet, hooge boterprijzen, onvoldoende zuivel enz. Is er dan geen middel aan de vleeschschaarschte tegemoet te komen? Zullen we er stil in berusten en geen moeite doen of ernstige pogingen in 't werk stellen daarin op andere wijze te voorzien?

Zijn er onder de andere z. g. huisdieren niet zulke, die door snelle vermeerdering veel, smakelijk en krachtig voedsel kunnen produceeren? En valt ons oog daarbij niet dadelijk op het „tamme" konijn?

Is er een dier waarvan men met betrekkelijk geringe moeite en kleine kosten zooveel vleesch kan verkrijgen als door de teelt van het konijn?

Konijnenvleesch moet volksvoedsel worden! De eenig aangewezen weg voor de bevolking van Nederland om zich goed en goedkoop vleesch te verschaffen.

Het konijnenvleesch bevat naast het rundvleesch het hoogste percentage eiwit, is licht verteerbaar, smakelijk en ligt onder het bereik van ieder, die zich omtrent de voeding en verzorging eenige moeite getroosten wil.

Ieder die over eene gelegenheid te beschikken heeft waar konijnen gehouden kunnen worden moet daartoe overgaan. Die gelegenheden zijn o. a. kleine of groote tuin, schuurtje, afdak, ja zelfs een plat van keuken of huis. Bij gebrek aan fraaie hokken kan zoonoodig met hokken van kisten van eenigszins groot formaat worden volstaan. Ja zelfs tonnen, op elkaar gestapeld zijn eene goede huisvesting voor konijnen. Zorg daarbij echter dat de bodem schuin afloopt. Dit kan verkregen worden door het schuin plaatsen van kisten of tonnen. Afdekking met gaas is voldoende, mits de mazen niet te groot zijn.

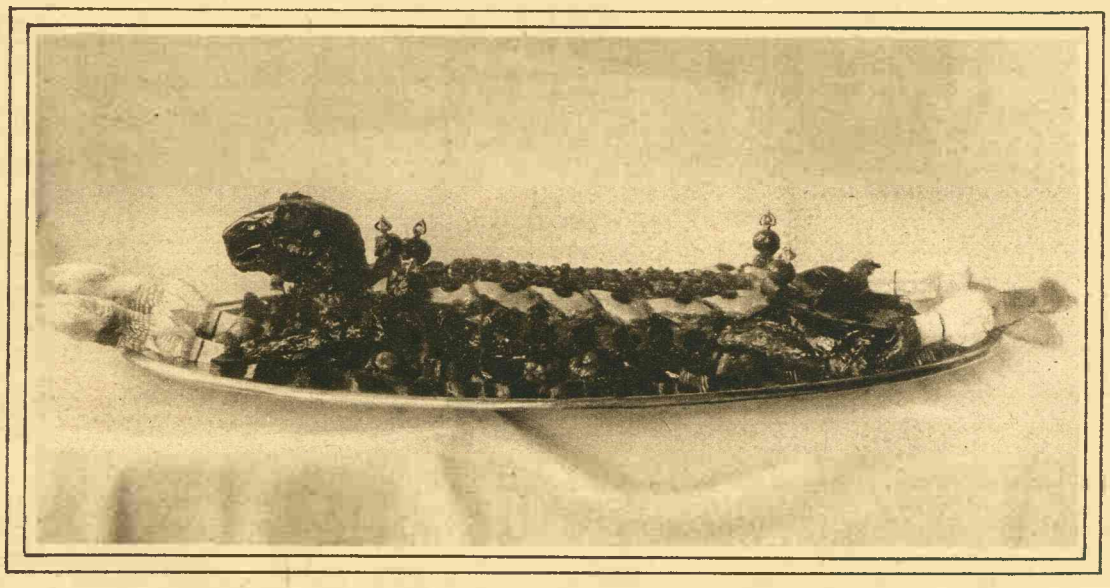

Een fraai opgemaakte konijnenschotel.



Zoo op elkaar gestapeld biedt eene kleine ruimte nog plaats voor talrijke hokken en met goeden wil is hier veel te bereiken.

We zagen zelfs hokken te Rotterdam op de waranda van de 3e etage van een woonhuis en de dieren gedijden er heel goed.

Met de teelt kan thans worden aangevangen. Het is nu het juiste oogenblik om de voedsters te laten dekken. Over 2 maanden — dus half April — beginnen de jonge diertjes mede te eten en dan komt het gras dat als hoofdvoedsel moet dienen.

De voorjaarsjongen zullen het best groeien en juist tegen het najaar en den winter slachtrijp zijn.

Bij gebrek aan groenvoeder op heden worden de schillen van aardappelen, na goed afgewasschen te zijn, gekookt en gestampt. Daarbij dient men ze na het koken goed te laten uitlekken, anders wordt de brij te vochtig en te waterachtig. Schillen van koolrapen en schrapsel van wortels (peren) kunnen als middagmaal worden gevoederd Men verzuime niet door de gestampte schillen een weinig (ʼn messpits) keukenzout te doen.

Heeft men nog de beschikking over een handje hooi, dan kan dit als avondmaal dienst doen. Voeder niet meer dan drie maal daags. Als strooisel in het hok en voor nestmateriaal bezige men bij voorkeur stroo. Zorg daarbij vooral dat de dieren droog zitten en betracht de uiterste zindelijkheid. Een konijn is een zeer zindelijk dier. Wenscht men ze gezond te houden dan moet ook de bodem kurkdroog en rein gehouden worden.

Voor menschen die buiten wonen of de beschikking over meer ruimte hebben kan een gedeelte van schuur of leegstaand varkenshok goede diensten bewijzen.

Met vlechtdraad afgezet kunnen de dieren losloopen hetgeen voor de gezondheid zeer bevorderlijk is.

De tammen dienen op een leeftijd van de maanden te worden gecastreerd; ze kunnen dan met de voedsters in één hok gehouden worden.

In zoo'n ruimte kunnen verscheidene jongen tezamen opgroeien en gelijk worden gemest.

Komt in April het gras dan is dit als hoofdvoedsel te benutten.

Echter steeds voederen in frisschen toestand en vooral niet nat.

Met het toedienen van gekookte schillen moet worden voortgegaan.

Zij vervangen het krachtvoeder.

Een wortel (peen) of een droog koolblad is voor de dieren eene versnapering.

Zoo kan men van één ram en twee voedsters vóór den winter een twintig- à dertigtal flinke slachtrijpe konijnen fokken welke op uitmuntende wijze in den stijgenden vleeschnood kunnen voorzien.

Joh. H. H. v. P.

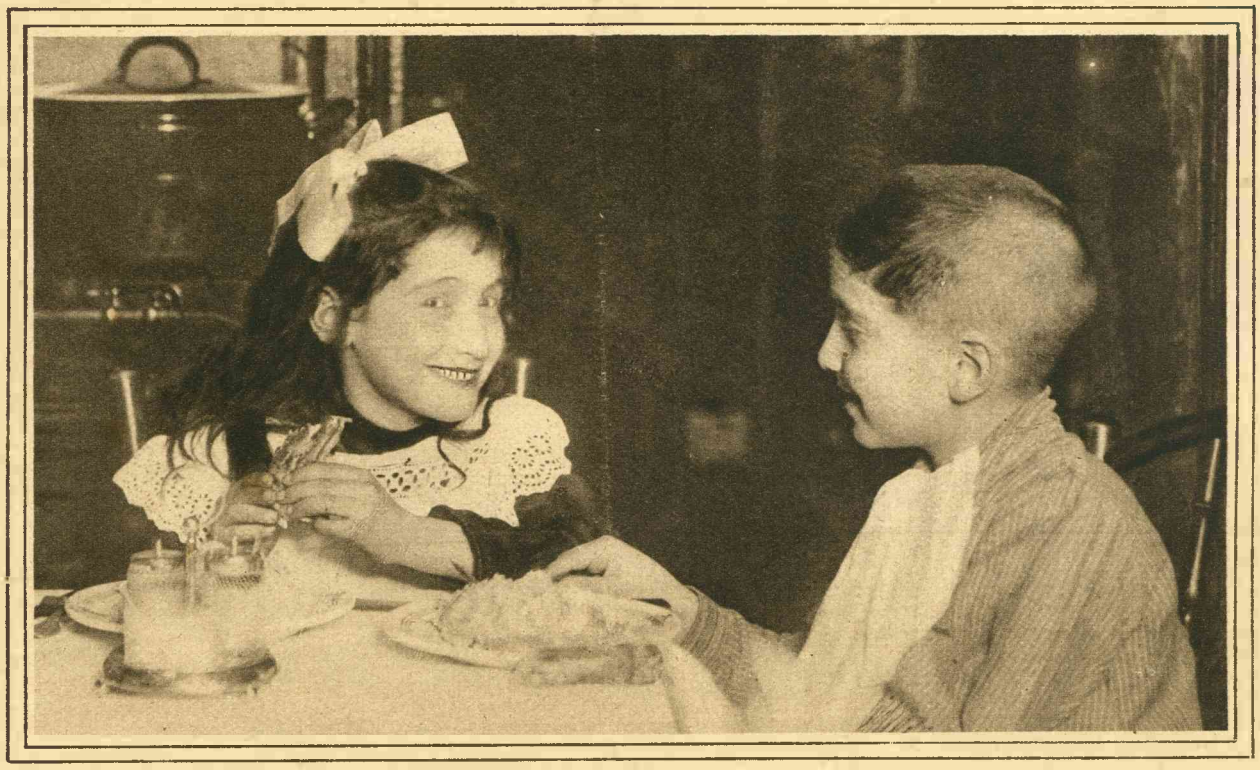

Konijnenvleesch is ook voor kinderen een versnapering.

